

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Θέμα: «Η ανοχή σε άλλη μια καταλήστευση»

Πρωταγωνίστρια» στις συζητήσεις των Αχαιών -πέρα από την κρίση- έγινε τελευταία η υπεραλίευση, ανεξάρτητα πόσο πράγματι ενέχεται στην οδυνηρή κατάσταση που έχουν να αντιμετωπίσουν οι πολίτες στα θερινά μπάνια τους.

ΣΤΟ φαινόμενο της υπεραλίευσης, υπάρχουν δύο πλευρές. Στη μία βρίσκονται αυτοί που την ασκούν, και που πιθανότατα δεν το παραδέχονται, αλλά θα επιμείνουν να την ασκούν, κόντρα σε νόμους, διατάξεις, οικολογικούς και ηθικούς κανόνες. Στην άλλη, βρίσκονται τα όργανα που είναι εντεταλμένα να προστατεύουν τη φύση, λαμβάνοντας μέτρα και επιβάλλοντας αυτά. Όχι στα όρια του δυνατού, αλλά στα όρια του επιβεβλημένου.

ΔΕΝ έχει και μεγάλο νόημα να αφήσουμε, σαν πολιτεία και σαν κοινωνία, τη θαλάσσια πανίδα να αφανιστεί και τις περιβαλλοντικές ισορροπίες να ανατραπούν καταστροφικά, σηκώνοντας τα χέρια ψηλά, διότι «το εφικτό» ήταν κατώτερο του αναγκαίου. Οφείλουμε να αναβαθμίσουμε το εφικτό, ώστε να ανταποκριθεί στο αναγκαίο.

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ πρέπει να μελετά την κατάσταση, επικαιροποιώντας τα δεδομένα. Να μην ξεπερνά το έγκλημα την αντίληψή της για την έκταση και την ποιότητά του. Πρέπει, επίσης, να φροντίσει ώστε να εφοδιάσει τα ελεγκτικά όργανα με τα κατάλληλα τεχνικά μέσα, ώστε να μπορούν να επιτηρούν κάθε δραστηριότητα σε όλες τις συντεταγμένες των εθνικών υδάτων.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ σε κόλπους κλειστούς, όπως ο Κορινθιακός, όπου ο γυμνός οφθαλμός μπορεί να εντοπίσει οποιοδήποτε σκάφος, μικρό ή μεγάλο, τον διασχίζει, και μάλιστα σε εποχές με διάχυση της δορυφορικής τεχνολογίας και της τηλε-ανίχνευσης και μεταφοράς δεδομένων, μοιάζει αδικαιολόγητο να μην μπορεί να αναπτυχθεί ένα σύστημα απόλυτου ελέγχου των καταστάσεων. Μέρα και νύχτα.

Η ΚΡΙΣΗ, μεταξύ άλλων, δίδαξε ότι πρέπει να απαντάμε σε όλα τα προβλήματα με τρόπο που να τα λύνει και όχι να τα θωπεύει.

Η ΚΑΤΑΛΗΣΤΕΥΣΗ του θαλάσσιου πλούτου είναι μια προσομοίωση της παθογένειας που ρήμαξε την ελληνική οικονομία, μέσα από καταστάσεις που υποτιμήθηκαν ή αφέθηκαν, είτε επειδή το κράτος αμελούσε να οργανωθεί, είτε επειδή η πολιτική τάξη κάποιους, κάθε φορά, δεν ήθελε να στενοχωρήσει

Ιδού, κατωτέρω οι ελλείψεις και οι δράσεις που έχουν διογκώσει το πρόβλημα:

> Ελλειψη ελέγχου στην πιθανή χρήση παράνομων αλιευτικών εργαλείων (παράνομα μανωμένα δίχτυα και συρτές στονβυθό) από μηχανότρατες καιγρι-γρι,

- > παράνομη αλιεία στα τονοειδή(παλαμίδα) και τη γαρίδα σε Κορινθιακό, Πατραϊκό αλλά και Αμβρακικό,
- > παραβάσεις στους περιορισμούς και πρόκληση αθέμιτου ανταγωνισμού μεταξύ των σκαφών μέσης αλιείας (γρι-γρι) στο ψάρεμα της σαρδέλας, της μαρίδας και του γαύρου,
- > παραβάσεις στην τήρηση του ηλεκτρονικού ημερολογίου σκάφους μέσα από το οποίο προκύπτει η ιχνηλασιμότητα (προέλευση) των αλιευμάτων που πωλούνται στην αγορά της Πάτρας,
- > υπολειτουργία του δορυφορικού συστήματος VMS και του VTS του Λιμεναρχείου Πατρών που λαμβάνει στίγμα από τα AIS των σκαφών μέσης αλιείας, ώστε να μην αλιεύουν σε παράνομες περιοχές ή/και σε απαγορευμένο χρόνο (σχετικές διευκρινίσεις έδωσε ο λιμενάρχης και καταστροφή της θαλάσσιας βλάστησης από συρόμενα αλιευτικά εργαλεία που μπορεί να χρησιμοποιούν και οι ερασιτέχνες αλιείς (τεχνητά, σκάνερ βυθού, υποβρύχιες κάμερες).

Πιο αυστηροί οι έλεγχοι στα ιχθυοπωλεία για την ιχνηλασιμότητα (προέλευση) όλων των αλιευτικών προϊόντων που πωλούνται στην αγορά, «με αυστηρότερες ποινές για τους παράνομους αλιείς, ώστε να θωρακιστεί έτσι και το εισόδημα των επαγγελματιών», σύμφωνα με το υπουργείο.

Κατόπιν τούτων ερωτάσθε:

Θα αναθεωρήσετε το απαρχαιωμένο θεσμικό πλαίσιο για την επαγγελματική αλιεία (σήμερα εφαρμόζεται Βασιλικό Διάταγμα του 1966); Σύμφωνα με τα ισχύοντα «μέχρι σήμερα δεν υπήρχε η δυνατότητα έκδοσης νέων αδειών και ο μόνος τρόπος για να μπορέσει κάποιος να γίνει επαγγελματίας αλιέας, ήταν να αγοράσει υπάρχουσα επαγγελματική άδεια αλιείας».

Ο αναφέρων βουλευτής
Νίκος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος